

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/39/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611010373
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5611010373.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Milana Repáňa, na verejnom zasadnutí konanom 12. júla 2016 prejednal odvolanie podané obžalovaným V. X. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/149/2011 z 27.1.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. X. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/149/2011 z 27.1.2016 bol obžalovaný V. X. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. (v bodoch 1/- 4/) a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (v bode 5/), na skutkovom základe, že:

1/

v presne nezistenom čase dňa 28. 3. 2007 na bližšie nezistenom mieste v Pezinku uzatvorili v mene podnikateľského subjektu Dana Paulovičová, IČO: 40010996, so sídlom Petrovce nad Laborcom 208, ústnu zmluvu na stavu a montáž haly s poškodeným Ing. Pavlom Cagáňom, nar. XX. X. XXXX, trvale bytom B., A. ul. XXXX/XX, konateľom spoločnosti HYCA, s.r.o., Myslenická 1, Pezinok, za konečnú sumu vo výške 1.904.000,- Sk v lehote do 30. 7. 2007, na základe vystavil faktúru 30032007 zo dňa 30. 3. 2007, pričom pod zámienkou dodania haly postupne vylákal od poškodeného finančné prostriedky, a to dňa 11. 4. 2007 vo výške 500.000,- Sk na č. účtu XXXXXXXXXX/XXXX na začatie stavby, následne dňa 17. 5. 2007 došlo k úhrade čiastky vo výške 150.000,- Sk a dňa 11. 7. 2007 čiastky vo výške 150.000,- Sk na doplnky haly, pričom obžalovaný vedel už v čase uzatvorenia zmluvy, že uvedenú halu v stanovenom termíne nedodá, nakoľko proti podnikateľskému subjektu Dana Paulovičová boli v tom čase realizované viaceré exekučné konania, prevzaté finančné prostriedky však nevrátil, časť haly dodal až po podaní trestného oznámenia, čím spoločnosť HYCA, s.r.o., so sídlom Myslenická 1, Pezinok, v zastúpení konateľom Ing. Pavlom Cagáňom, nar. XX. X. XXXX, trvale bytom X., A. XXXX/XX., spôsobil škodu vo výške najmenej 800.000,- Sk, t. j. 26.600,- eur,

2/

v bližšie nezistenom čase v mesiaci marec 2007 na bližšie nezistenom mieste v okrese Michalovce uzatvoril v mene podnikateľského subjektu Dana Paulovičová, IČO: 40010996, so sídlom Petrovce nad Laborcom 208 ústnu dohodu na predaj haly s poškodeným Karolom Kokoškom, nar. X. X. XXXX, trvale bytom F., A. XXXX/XX, za konečnú sumu 650.000,- Sk spolu s DPH, na základe ktorej vystavil predfaktúru č. 3032007 zo dňa 30. 3. 2007, pričom dňa 4. 4. 2007 prišlo zo strany poškodeného k čiastočnej úhrade predfaktúry vo výške 250.000,- Sk na č. účtu XXXXXXXXXX/XXXX, následne v mesiaci máj 2007 došlo k úhrade čiastky 150.000,- Sk na náklady spojené s autožeriavom a v mesiaci jún 2007 čiastky vo výške 120.000,- Sk na prepravu haly, o čom vystavil príjmové pokladničné doklady, pričom vedel, že halu v stanovenom termíne nedodá, nakoľko proti podnikateľskému subjektu Dana

Paulovičová sú realizované viaceré exekučné konania, prevzaté finančné prostriedky nevrátil, čím Karolovi Kokoškovi, nar. X. X. XXXX, trvale bytom F., A. XXXX/XX, spôsobil škodu vo výške 520.000,- Sk, t. j. 17.260,83 eur,

3/

v bližšie nezistenom čase v mesiaci apríl 2007 na bližšie nezistenom mieste uzatvoril v mene podnikateľského subjektu Dana Paulovičová, IČO: 40010996, so sídlom Petrovce nad Laborcom 208, ústnu dohodu na predaj haly s poškodeným Ing. Petrom Magom, nar. X. X. XXXX, trvale bytom B., C. Z. A.. XXXXX/XXA, konateľom spoločnosti MERITO Bratislava, s.r.o., so sídlom Za Kasárňou č. 1, Bratislava, za konečnú sumu 654.500,- Sk, na základe ktorej vystavil faktúru č. 07062007 zo dňa 7. 6. 2007, následne došlo zo strany poškodeného k čiastočnej úhrade faktúry vo výške 250.000,- Sk, uvedenú halu v stanovenom termíne v celosti nedodal, pričom mal vedomosť, že proti podnikateľskému subjektu Dana Paulovičová sú realizované viaceré exekučné konania a že halu nebude môcť dodať, prevzaté finančné prostriedky nevráti, čím spoločnosti MERITO Bratislava, s.r.o., so sídlom Za Kasárňou č. 1, Bratislava, v zastúpení konateľom Ing. Petrom Magom, nar. X. X. XXXX, trvale bytom B., C. Z. A.. XXXXX/XXA, spôsobil škodu vo výške 250.000,- Sk, t. j. 8.298,47 eur, čím poškodeným Ing. Pavlovi Cagáňovi, Karolovi Kokoškovi a Ing. Petrovi Magovi spôsobil škodu v celkovej výške 1.570.000,- Sk, t. j. 52.114,45 eur,

4/

ako splnomocnenec firmy Dana Paulovičová, Petrovce nad Laborcom 208, IČO: 40010996, v období od 21. 08. 2007 do 06. 02. 2008 v Liptovskom Mikuláši pod zámienkou zabezpečenia drevnej hmoty postupne vylákal od spoločnosti Pro BioSpace, s.r.o., so sídlom Liptovský Mikuláš, Priemyselná 1, IČO: 36752789, finančné prostriedky v celkovej výške 993.928,50 Sk (32.992,38 eur) tým spôsobom, že spoločnosti Pro BioSpace, s.r.o. prisľúbil zaobstaranie drevnej hmoty, ako aj jej odberateľa, pričom prevzal na zaobstaranie drevnej hmoty zálohové platby a následne faktúrami pre spoločnosť Pro BioSpace, s.r.o., vystavenými Danou Paulovičovou, ktoré mu boli touto spoločnosťou uhrádzané v hotovosti, deklaroval dodanie drevnej hmoty uvedenej spoločnosti, ako konečného odberateľa, ktorému mal fyzicky dodať označenú drevnú hmotu, uviedol Ing. P. Z., F., F. XXXX/X, pričom tak spravil, hoci vedel o tom, že drevnú hmotu v skutočnosti nedodal ani spoločnosti Pro BioSpace, s.r.o., ani Ing. P. Z., čím spôsobil spoločnosti Pro BioSpace, s.r.o., škodu vo výške najmenej 32.992,38 eur (993.928,50 Sk),

5/

na základe ústnej dohody zo dňa 7. 7. 2009 medzi konateľom firmy DUVOPA, s.r.o., Ulica SNP 889, Liptovský Hrádok, IČO: 31596797, Slavomírom Pačesom majiteľom firmy Java Invest, s.r.o., so sídlom Belá nad Cirochou v termínoch 15. 7. 2009, 17. 7. 2009 a 21. 7. 2009 odobral z odvozného miesta Svarín, k.ú. obce V. ihličnatú guľatinu v celkovom množstve 87 m³, s tým, že drevo odoberá pre firmu Java Invest, s.r.o., ul. Riečna 50/14, Belá nad Cirochou, v mene ktorej vystupoval ako nákupca uvedenej firmy, avšak drevo uvedenej firme nedodal a ani zaň nezaplatil firme DUVOPA s.r.o., na čo jej konateľ Slavomír Pačesa kontaktoval majiteľa f. Java Invest, s.r.o., ktorý uviedol, že on žiadne drevo nedostal a že obvinený konal vo vlastnom mene, čím spôsobil škodu firme DUVOPA, s.r.o., vo výške 3.002,37- eur,

Za tieto trestné činy bol obžalovaný odsúdený podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), § 41 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd zrušil výrok o vine a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 2T/113/2014-418 zo dňa 4. 4. 2015, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a uložený mu bol podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 4 roky, pri určení probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Súd súčasne zrušil aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému Karolovi Kokoškovi, nar. X.X.XXXX v X., trvale bytom F., A. ulica XXXX/XX škodu vo výške 17.260,83 eur,

poškodenej spoločnosti Pro BioSpace, s.r.o., IČO: 36752789, škodu vo výške 32.992,38 eur, poškodenej spoločnosti DUVOPA, s.r.o., IČO: 31596797, škodu vo výške 3.002,37 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť HYCA, s.r.o., Myslenická ulica č. 1, Pezinok, IČO: 35900008, a spoločnosť MERITO Bratislava, spol. s r.o., Za Kasárňou 1, Bratislava, IČO: 35771836, s nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojich zvolených obhajcov. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. Dušana Jančího uviedol, že s rozsudkom prvostupňového súdu sa nestotožňuje. Okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, respektíve skutkovým zisteniam nejasným a neúplným a pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie. Navyše konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, sa vyznačuje podstatnými chybami, spočívajúcimi v porušení ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby. Nestotožňuje sa ani s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku. Podľa jeho názoru v priebehu trestného konania nebolo jednoznačne preukázané, že mal spáchať zločin a prečin podvodu tak, ako sú popísané v obžalobe. Má za to, že neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov podvodu. Pokiaľ ide o I. skutok, a to zločin podvodu, nebolo jednoznačne preukázané a dokázané, že tento zločin mal spáchať on. Samotné tvrdenia konateľov za poškodenú spoločnosť, že mu mali odovzdať finančné prostriedky v hotovosti pod zámenkou zabezpečenia drevej hmoty postupne, nie jednorázovo, ale opakovane niekoľkokrát sa mu javia ako nelogické. V konaní bol vypočutý Ing. P. Z., ktorý túto skutočnosť nepotvrdil ani nevyvrátil, respektíve poukazoval na to, že tu bol nejaký obchodný vzťah nielen medzi poškodenou spoločnosťou a ním, ale aj týmto svedkom, čo potvrdili priamo aj nepriamo na pojednávaní predvolaní svedkovia. Podľa obžaloby mal od spoločnosti Pro Biospace s.r.o. vylákať sumu 32.922,38 Eur. Uvedená výška aj skutočnosť sa nemôže zakladať na pravde, ako už vyplýva z dôkazov, ktoré predložil, kde bola realizovaná dodávka pre VERICOM v čiastke 114.000,- Sk, kde vo výške požadovanej spoločnosti Pro Biospace s.r.o. sa táto prejavila len v skutočnosti odpočítaných 74.000,- Sk. V tejto čiastke nie je zohľadnená čiastka, ktorú dostala spoločnosť späť ako vratku za zápočet DPH. Z výpovede P. A. je zrejmé, že k nákupu dreva došlo. Rovnako svedkovia potvrdili, že drevo pre Pro Biospace s.r.o. následne cestou pre Z. bolo realizované, aj dodávka, aj podľa časového postupu dohodnutá transakcia prebiehala so všetkými náležitosťami. Pro Biospace s.r.o. platila za dodávky dreva. Nevie si predstaviť konateľa spoločnosti, ktorý by vyplácal nemalé finančné čiastky, že by to nebolo realizované, že by nebol realizovaný predaj. Záväzkový vzťah existoval medzi Z. a Pro Biospace s.r.o., čo potvrdili svedkovia A. a U., ktorí drevo videli na skládke, zúčastnili sa tam na predmetných obchodoch, aj na prostriedkoch nákupu. Poukázal aj na to, že Pro Biospace s.r.o. si neuplatnila svoje pohľadávky v rámci občianskeho súdneho konania, ale uchýlila sa k trestnoprávnemu inštitútu, ktorý vlastne zneužila. Čo sa týka prečinu podvodu v bode 2 obžaloby, sa tak isto nemôže stotožniť so skutočnosťami uvedenými v obžalobe. Z výpovede Jána Vajdu vyplýva, že v skutočnosti k dohode došlo, obchod bol vykonaný, tento obchod prebiehal. Sám Slavomír Pačesa odmietol vymeniť faktúru, resp. riešiť situáciu. Navrhovali vypočúť svedkov P. B., ako aj X. O., ktorí neboli v konaní na okresnom súde vypočutí, napriek tomu, že ich navrhovali vypočúť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa necíti byť vinný zo spáchania súdených trestných činov, nakoľko išlo o obchodnoprávny vzťah medzi ním a Ing. Z.. V závere poukázal na neprimeranú dĺžku trestného konania, na ktorú by mal odvolací súd prihliadnuť pri ukladaní trestu, ak sa súd nestotožní s vyššie uvedenými úvahami o jeho nevine. Navrhol, aby ho krajský súd spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. b) Tr. por., resp. aby vrátil vec na prvostupňový súd za účelom vypočutia svedkov tak, ako uviedol vyššie.

V odvolaní prostredníctvom obhajcu JUDr. Štefana Prevozňáka poukázal na to, že čo sa týka skutku uvedeného v bode 4. napadnutého rozsudku, podľa jeho názoru ide o obchodnoprávny vzťah medzi spoločnosťou Dana Paulovičová, ktorú zastupoval obžalovaný a spoločnosťou Pro Biospace s.r.o., ktorej predmetom bol predaj dreva v zmysle Obchodného zákonníka. Aj v tomto prípade možno zhrnúť, že preddavky poskytnuté kupujúcim Pro Biospace s.r.o. sa prevzatím stali vlastníctvom predávajúceho, teda spoločnosti Dana Paulovičová, a preto neboli pre predávajúceho cudzou vecou a obžalovaný sa teda nemohol na škodu cudzieho majetku obohatiť. Taktiež nebolo preukázané, že obžalovaný vylákal preddavky od spoločnosti Pro Biospace s.r.o. s úmyslom nedodať uvedenej spoločnosti drevnú hmotu. Pokiaľ ide o zálohy poskytnuté Pro Biospace s.r.o., tieto boli riadne a v súlade s predpismi o účtovníctve zaúčtované ako príjem, a tieto boli použité na nákup drevej hmoty od spoločnosti Rímsko

katolícka cirkev, Farnosť Budkovce. Kúpna zmluva podľa § 409 a násl. Obchodného zákonníka medzi spoločnosťou Dana Paulovičová zastúpenou obžalovaným a spoločnosťou Pro Biospace s.r.o. bola uzatvorená ústne. Predmetom kúpnej zmluvy bolo dodanie drevnej hmoty, pričom v zmysle ust. § 443 Obchodného zákonníka Pro Biospace s.r.o. nadobudol vlastnícke právo k drevnej hmote, keď mu bola drevná hmota odovzdaná. Ako vyplýva z výpovede štatutárneho zástupcu spoločnosti Pro Biospace s.r.o., zástupca spoločnosti si osobne chodil preberať drevo na odvozné miesta priamo v lese. Ďalšie nakladanie s tovarom už nebolo v právomoci obžalovaného a obžalovaný v tomto smere pôsobil len ako sprostredkovateľ. Tvrdenia uvedené v skutkovej vete v opísanom skutku č. 4, že obžalovaný prisľúbil a deklaroval dodanie drevnej hmoty spoločnosti Pro Biospace s.r.o. sa nezakladajú na pravde. Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu žiadal vypočuť svedkov J. C., X. J., ktorí by potvrdili skutočnosť, že obžalovaný nielen deklaroval a prisľúbil, ale skutočne vyťažil a dodal na odvozné miesto drevnú hmotu pre spoločnosť Pro Biospace s.r.o., súd však takýto dôkaz odmietol vykonať. Pre vyodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu podvodu je kľúčovým preukázanie úmyslu obžalovaného, ako jednej zo základných zásad na ktorých je postavená definícia trestného činu. K naplneniu trestnej zodpovednosti za následok nie je totiž dostatočné následok len spôsobiť, ale je nevyhnutné ho aj zaviniť (nález ústavného súdu ČR z 2. mája 2002 sp.zn. IIIUS575/2001). Ako vyplýva z výpovede obžalovaného, z odvozného miesta drevnú hmotu, ktorá patrila spoločnosti Pro Biospace s.r.o., mal odoberať P. Z., podotýka, že v tom čase drevná hmota nepatrila už spoločnosti Dana Paulovičová. Obžalovaný neuviedol do omylu spoločnosť Pro Biospace s.r.o., nakoľko drevnú hmotu skutočne vyťažil a dodal na odvozné miesto. Z odvozného miesta drevnú hmotu odoberal P. Z. na základe obchodno-záväzkového vzťahu medzi spoločnosťou Pro Biospace s.r.o. a P. Z.. Túto skutočnosť obžalovaný preukazuje dodacím listom napr. č. 200/7003 a výdavkovým dokladom vystaveným Ing. P. Z. z 15.11.2007 na úhradu faktúry č. 6170007 vo výške 279.650,-Sk, t.j. 9281,15 Eur, ktorú čiastku prevzal Pro Biospace s.r.o. Uvedeným je preukázateľné, že Ing. Z. a Pro Biospace spolupracovali a dokonca si uhradili faktúry, že neboli uhradené všetky faktúry za to nemôže zodpovedať obžalovaný. Obžalovaný nemal dôvod neveriť P. Z., že si kupuje od spoločnosti Pro Biospace s.r.o. drevnú hmotu z odvozného miesta. Ak spoločnosť Pro Biospace s.r.o. a P. Z. tvrdia, že medzi nimi nebol obchodnoprávny vzťah, predmetom ktorej bolo dodanie drevnej hmoty, potom aj obžalovaný konal v omyle o rozhodujúcich skutkových okolnostiach, nakoľko bol presvedčený, že informácie P. Z. boli pravdivé. Ak ale obžalovaný konal v omyle, nie je tu možné hovoriť o úmyselnom uvedení iného do omylu a nemôže ísť v tomto prípade o trestný čin podvodu. Ako vyplýva z trestného konania, spoločnosť Pro Biospace s.r.o. vyplatila spoločnosti Dana Paulovičová, ktorú zastupoval obžalovaný, či už zálohové, alebo riadne faktúry 5 krát v celkovej výške 888.366,50 Sk t.j. 29.488,37 Eur. Čiže nie vo výške ako uvádza poškodený. Treba opätovne pripomenúť, že omyl je stav, do ktorého sa dostáva osoba vykonávajúca majetkovú dispozíciu neúmyselne a nenásilne. Logicky spoločnosť Pro Biospace s.r.o. mala vedomosť o tom, že spoločnosť Dana Paulovičová, zastúpená obžalovaným jej „nedodala“ drevnú hmotu, ktorú jej sľúbila a aj tak jej vyplatila ďalšie faktúry. Spoločnosť Pro Biospace s.r.o. by teda odhalila obžalovaného vopred a vedela by, že uvádzal nepravdivé okolnosti ohľadom dodávky sľúbenej drevnej hmoty. V tomto prípade by ale už spoločnosť Pro Biospace s.r.o. nemohla konať v omyle, pretože by poznala všetky rozhodujúce skutkové okolnosti, poznala skutočný stav veci aj to že obžalovaný uvádzal nepravdivé okolnosti s cieľom oklamať ju. Z uvedených skutočností vyplýva, že do omylu nie je možné dostať iného, ak páchatel uvádzal v prvotnom podnete iného do omylu, avšak neskôr v priebehu príčinného vzťahu poškodený o omyle vedel. V tomto prípade by nemohlo ísť o trestný čin podvodu, pretože škoda na majetku jednej strany a obohatenie iného na druhej strane nevznikli v príčinnej súvislosti s omylom osoby, ktorý vykonávala majetkovú dispozíciu. Aj v tomto skutku poukazuje na princíp ultimaratio, a dodržanie obvyklej miery opatrnosti v obchodnoprávných vzťahoch. Spoločnosť Pro Biospace s.r.o. mala možnosť dostupnými prostriedkami zamedziť, aby drevná hmota, ktorá bola uložená na odvoznom mieste a vyťažená spoločnosťou Dana Paulovičová, bola ďalej predávaná dôveryhodným a solventným zákazníkom. Ochrana majetkovoprávných vzťahov má byť v prvom rade uplatňovaná prostriedkami občianskeho a obchodného práva. Spoločnosť Pro Biospace s.r.o. však nezabezpečila ochranu svojho majetkového práva, aj keď sa jednalo o bežný súkromnoprávny vzťah. Už priebeh prípravného konania bol poznačený zo strany vyšetrovateľa, kedy nevedel zaujať jednoznačné stanovisko a následne bolo stíhanie v predmetnej veci zastavené, ale následne bolo znovu začaté na tlak zo strany poškodeného A. za Pro Biospace s.r.o., ktorí svojim konaním sa pripravili o škodu, ktorá im vznikla svojim nekonaním a preto sa snažili postúpiť na jeho osobu, keďže neuspeli práve u Ing. Z., ktorý bol koncovým odberateľom dreva, keďže bol odsúdený za iné trestné činy a vycítili, že týmto spôsobom neuspeli, tak tlačili na prokurátora a vyšetrovateľa, aby začali voči jeho osobe trestné stíhanie, lebo naozaj zabezpečoval výrub dreva aj sprostredkoval dodávky pre Ing. Z., ktorý uvedené dodával rovno zo skládky v Budkovciach

a odvážal pre poľského odberateľa, ale nik sa nezaoberal komu dodával, kde sa odvážalo uvedené vyťažené drevo, preto cíti zaujatosť voči jeho osobe. Uvedené trestné činy, za ktoré je súdený nespáchal, na uvedené skutočnosti poukazoval od začiatku vyšetrovania, že svedkovia klamú, ale vyšetrovateľ nebral uvedené skutočnosti do úvahy a celé vyšetrovanie smeroval len voči jeho osobe, neakceptoval návrhy, ktoré by preukazovali jeho nevinu ako napr. že, vylákal od Pro Biospace s.r.o. postupne 993.928,50 Sk (32.992,32 Eur), čo v skutočnosti nezodpovedá prijatým prostriedkom a fakturovaným zo strany Dana Paulovičová ako je vyššie uvedené a to vo výške 888.366, 50 Sk, t.j. 29.488,37 Eur. Čiže nie vo výške ako uvádza poškodený. Priam to je neskutočné, veď takú čiastku, prečo by mu niekto dával a nesledoval účel, na aký dáva prostriedky, priebežne aby nemal z toho účtovné ošetrované ako aj potvrdené ich oprávnené vydanie, keďže asi podcenili úhradu od koncového odberateľa Ing. Z., u ktorého sú práve vystavené faktúry za dodané drevo, voči ktorému si neuplatnili v občiansko právnom konaní voči Ing. Z., kde sa im premlčala doba na uplatnenie, tak sa následne uchýlili zneužitím trestného konania, ale nie voči dlžníkovi Ing. Z., ale voči nemu ako sprostredkovateľovi, keďže vedeli, že Ing. Z. je odsúdený na 10 rokov za iné zločiny a tu nemajú šancu uspieť. Celé vyšetrovanie a konanie ako rozsudok je účelové zneužitie inštitútu trestného konania zo strany nekonajúcich v lehote, kedy si mali uplatniť škodu. Zároveň si kladie otázku prečo asi si neuplatňovali škodu v lehote, keď boli presvedčení, že boli podvedení, ale čakali lebo mali isté dohody s Ing. Z., ale počítali, že pôjde do výkonu trestu a tým pochopili, že ich vymoženie je tým v nedohľadne. Taktiež vyšetrovateľ, ani súd sa nezaoberal skutočnosťami, že ako Pro Biospace s.r.o. aj Ing. Z. si museli z vystavených faktúr uplatniť odpočet DPH, čiže výška uplatnenej škody, ako aj skutočnosť, že s tým nemá nič spoločné preukazuje, že to nebola jeho záležitosť, ale zúčastnených strán v obchodnom styku Pro Biospace s.r.o. a Ing. Z.. Dáva si otázku, ak došlo k obchodu, prečo by si uplatňovali DPH. Uvedený dôkaz bol zo strany obhajoby navrhovaný, ale zo strany senátu súdu bol zamietnutý, priam z nepochopiteľného dôvodu, ako by nemal súd záujem uvedené preukázať, podľa obžalovaného je to rozhodujúce na preukázanie jeho nevinu, že s tým nemá nič spoločné. Súd by mal byť prístupný nielen k návrhom prokuratúry, ale aj k návrhom obhajoby. Uplatnením DPH obe strany získali prostriedky od štátu a taktiež aj firma Verikom s.r.o. táto mala daňovú kontrolu, ktorá nebola taktiež predmetom konania, ale preukazuje, že ozaj bolo drevo ťažené a dodávané drevné hmoty, lebo Verikom s.r.o. z ťaženej drevnej hmoty prevzal z tej istej skládky ako Ing. Z., ale tieto aj zaplatil pre Pro Biospace s.r.o.

Navrhujú vyžiadať z príslušného Daňového úradu uplatnenie DPH oboch účastníkov aj Verikomu s.r.o. Znalecké posudky overujúce podpisy sú nedostatočné, neúplné lebo nepreukazujú, ktorý podpis je koho, lebo na príjmových dokladoch nie sú niektoré podpisy obžalovaného, ale tými sa znalec vôbec nezaoberal ale ani súd to neriešil. Ďalšia skutočnosť k výpovedi Ing. Z., ktorý uvádza, že vystavené faktúry nevidel ale keď ich vystavil ako ich mohol vidieť prvýkrát a dokonca je zmienka, aj z výpovedi A. konateľa Pro Biospace s.r.o., že ich prerábala 2x a stretli sa 4x takže jeho výpoveď nie je vierohodná, je zavádzajúca z nepochopiteľného dôvodu, keď vyťažené drevo distribuoval do Poľska. Nik neskúmal ako Ing. Z. uhradil dopravu, lebo kamióny chodili z Poľska z poverenia Ing. Z. priamo na skládku. Uvádzané je všade ako bukové drevo, nie je pravda, ťažilo sa topoľové drevo aj tu vyšetrovatelia nevedia, z akých podkladov vychádzal a aký mal záujem. Vo svojom zdôvodnení sudkyňa zľahčila výpovede V. a T., ktorí priamo potvrdili, že vykonávali ťažbu dreva ako aj jeho meranie a že ho prebral Ing. Z., napr. V. si nepamätal na meno Z., ale ho opísal aj odkiaľ ho pozná. Je nepochopiteľné, že vo svojej výpovedi Ing. Z. sa spravil, že o ničom nevie, pričom bol priamym odberateľom, nevie čo mu sľúbila obžaloba, akú mal motiváciu. V tejto veci klient sa cíti práve poškodeným. Aj z predložených akože listinných dôkazov obžaloba pojala aj príjmové doklady, ktoré nepodpísal obžalovaný, resp. nie sú jeho podpisy na niektorých dokladoch. Zisťujú, že každý vypovedá niečo iné, resp. uvádza iné skutočnosti. Preukázanie subjektívnej stránky trestného činu podvodu. Obžaloba nepreukázala a nevysvetlila čím obžalovaný poškodených uviedol do omylu, resp. ich omyl využil. Poškodení od začiatku vedeli o skutočnostiach a sami boli iniciátori na ťažbu a celé konanie okolo dodávok a fakturácií. Obžalovaný neprestieral, dodávky boli uskutočňované v priamom vzťahu tak nekonal, aby sa na cudzom majetku obohatil. K naplneniu subjektívnej stránky trestného činu podvodu nekonal s vedomím, že si ich chce nechať, uvedené peniaze, ktoré prevzal použil na nákup drevnej hmoty, nemohol posúdiť, že v transakcii nebude jeho odberateľ vedieť zaplatiť, keď aj on dodával ďalej drevo a tým uviedol aj jeho do omylu. Zo strany poškodených ich návrh vychádza z vedome nepravdivých tvrdení, z tohto dôvodu nemožno hľadiť na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Bez akýchkoľvek pochybností a presvedčivo je obžalovaný usvedčovaný, sú to silné slová zo strany obžaloby ako aj sudcu, keďže uvedené nebolo preukázané a ani nebol záujem aj napriek navrhovaným svedkom, ktorých vypočutie bolo zamietnuté, ktorí by preukázali, že uvedené drevo prevzali ako aj ho uhradili tým, ktorí si ho uplatnili v trestnom konaní ako DUVOPA - Pačesa, ako aj JAVA Invest. Obžalovaný vystupoval ako nákupca, drevo nebolo dodané

a dovezené priamo majiteľovi JAVA Invest - Vajdovi, ale v jeho mene podľa dodacích listov boli dodané do Topoľovky a do Kamenca, ale zaplatili majiteľovi JAVA Invest - Vajdovi, ktorý vo svojej výpovedi to označil ako inú transakciu, ale navrhovali vypočítať svedkov, ktorí drevo prevzali aj zaplatili práve Java Invest - Vajdovi na mieste dodávky aj za drevo, ktoré malo byť zaplatené pre Duvopu - Pačesa. V tejto veci obžalovaný je úplne nevinný, ale zo strany súdu boli svedkovia I. A., P. B., Mária Hudáková, X. O. odmietnutí a tým, nebol záujem preukázať skutočnosti preukazujúce jeho nevinu. Od Duvopa Pačestu prevzal 4 dodávky, z toho jedna išla na jeho meno, ktorú uhradil v hotovosti v plnej výške aj dopravu a ďalšie 3 boli na Java Invest Vajda, ktoré boli dodané v jeho mene pre vyššie uvedených odberateľov, za ktoré od nich Vajda vyinkasoval čiastku za dodávky osobne. Aj napriek týmto skutočnostiam zo strany obžalovaného bol záujem za uvedené uhradiť pre Duvopu Pačesu, hoci za uvedenú dodávku prevzal úhradu práve Java Invest - Vajda, ale keďže mali obžalovaný a Vajda z Java Invest aj iné záväzky, tak chcel uvedené vyrovnať, ale Duvopa - Pačesa nechcel vyrovnanie, ale radšej podal trestné oznámenie, čo aj v tomto prípade sa javí zneužitie trestného konania bez využitia uplatnenia si v občianskom konaní, ktoré by jednoznačne preukázaním týchto skutočností uspel. K výroku o treste, ak by Krajský súd jeho argumentáciu považoval za bezpredmetnú k vykonaniu dokazovania a hodnotenia dôkazov za nedôvodnú, poukazuje na trest, ktorý mu bol uložený za neprimerane vysoký s poukázaním na skutočnosť, že tento trest nemôže ani plniť svoju výchovnú funkciu vzhľadom na dĺžku konania, k bodu dva obžalovaný a zohľadnenie prečinu žiada jeho uloženie prehodnotiť, v tejto veci je nevinný a na preukázanie jeho nevinu neboli vypočítaní navrhovaní svedkovia, žiada, aby odvolací súd po preskúmaní veci rozhodol o oslobodení spod obžaloby, resp. vrátil Okresnému súdu Liptovský Mikuláš alebo celkovo rozhodol s posúdením jeho odsúdenia Okresným súdom Pezinok, hoci ako vyššie uviedli k bodom rozsudku 1, 2, 3, že nevybočujú z rámca bežných súkromnoprávných obchodných vzťahov a nenapĺňajú znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu, ale keďže je právoplatný, tak označiť ako postačujúci s uložením výkonu s podmieneným odkladom jeho trestu, hoci aj s predĺžením skúšobnej doby na maximum aj s probačným dohľadom alebo inými obmedzeniami. Z týchto dôvodov navrhuje, aby odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu uvedenom v § 317 ods. 1, ods. 2 podľa § 322 ods. 1, ods. 3 rozhodol o zamietnutí obžaloby alebo vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie alebo aby rozhodol o treste ako postačujúci s uložením výkonu s podmieneným odkladom jeho trestu, hoci aj s predĺžením skúšobnej doby na maximum aj s probačným dohľadom alebo inými obmedzeniami.

K písomným dôvodom odvolania obžalovaného sa príslušný prokurátor nevyjadril.

Poškodený Pro Biospace s.r.o. v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného prostredníctvom svojho splnomocnenca okrem iného uviedol: „Rozhodnutie prvostupňového súdu považujeme za správne, je vydané na základe riadne vykonaného dokazovania, je preskúmateľné a zrozumiteľné, má riadne, dostatočné, výstižné a presvedčivé odôvodnenie. Nestotožňujeme sa s dôvodmi a skutočnosťami, ktoré uvádza obžalovaný v odôvodnení jeho odvolania, pričom poukazujeme na to, že obžalovaný neuviedol v odôvodnení odvolania žiadne nové a ani pre súd podstatné skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok zmenu rozhodnutia, obžalovaný uvádza len tie skutočnosti, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvého stupňa, pričom súd prvého stupňa sa so všetkými týmito námietkami, skutočnosťami a obranou obžalovaného riadne vysporiadal. Obžalovaný navrhuje, aby nás súd, ako poškodeného s nárokom na náhradu škody, v prípade, že ho uzná za vinného odkázal na občianskoprávne konanie. Máme za to, že pokiaľ ide o napadnutý výrok obžalovaným, týkajúci sa priznania nároku na náhradu škody a uloženia povinnosti obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku nahradiť nám škodu vo výške 32.992,38 €, je potrebné uviesť, že súd správne rozhodol a priznal nám riadne a včas uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 32.992,38 €, ktorý mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázaný. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, ktoré potvrdzuje správnosť rozhodnutia prvostupňového súdu o priznaní nám nároku na náhradu škody vo výške 32.992,38 €, je potrebné návrh obžalovaného, aby nás súd odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, považovať za nedôvodný a účelový s cieľom zbaviť sa zodpovednosti nahradiť nám škodu a v konečnom dôsledku znemožniť nám domôcť sa nášho nároku. Máme za to, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného pod bodom 1/ obžaloby a dopustil sa pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Trestného zákona /§ 138 písm. j) Trestného zákona/. Súd mal jednoznačne a spoľahlivo preukázané najmä výpoveďou P. A., tiež V. A., ako aj listinnými dôkazmi, najmä faktúrami a inými dokladmi, že sme vyplatili postupne obžalovanému peňažné prostriedky v sume 993.928,50 € (32.992,38 €), za ktoré on mal obstarávať drevnú hmotu. Výpoveďami svedkov, najmä výsluchom P. A., ako aj svedka Z. bolo preukázané, že obžalovaný drevnú hmotu nedodal ani nám, ani Z., ktorého označil za konečného odberateľa. Tvrdenia obžalovaného uvádzané

pred súdom, ako aj v samotnom odôvodnení odvolania sú účelové a žiadnym zo zadovážených dôkazov nepreukázané. Správne súd poznamenal, že o účelovosti tvrdení svedčí aj obžalovaného vlastná, logicky si odporujúca obhajoba, ktorá bola spoľahlivo vyvrátená zadováženými dôkazmi. Obžalovaný sa z protiprávneho konania usvedčuje aj svojim správaním sám, pričom toto jeho správanie je potrebné hodnotiť v kontexte so všetkými skutočnosťami a dôkazmi, najmä pokiaľ ide o jeho správanie vedúce k dlhodobému a účelovému vyhýbaniu sa riešeniu vzniknutej situácie, nekomunikáciu, zatajovanie sa a podobne. Nestotožňujeme sa s tvrdením obžalovaného, že nebolo jednoznačne preukázané a dokázané, že tento zločin mal spáchať. Obžalovaný je usvedčovaný zo spáchania skutku uvedeného pod bodom 1/ obžaloby najmä výpoveďou svedka P. A. a Z., ako aj listinnými dôkazmi zabezpečenými v spise. Je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný nepoprel, že mu boli odovzdané finančné prostriedky a na otázku, či sú mu známe výdavkové doklady týkajúce sa našej spoločnosti obžalovaný uviedol, že nepopiera, že peniaze prevzal /viď doklady v spise/ a nerozporoval ani to, že ďalšie peniaze, ktoré nám mal odovzdať, mu boli ponechané, ako ďalšia záloha. Je nevyhnutné poukázať na výpoveď svedka P. A., ktorý presne opísal všetky skutočnosti týkajúce odovzdávania peňazí, ich výšky, ako aj správanie obžalovaného. Pokiaľ išlo o úhrady, na ktoré poukazuje obžalovaný a to dodávky dreva, svedok P. A. uviedol presne, že podľa obžalovaného drevnú hmotu mal dodať spoločnosti Vericom, na základe čoho sa vystavila faktúra pre túto spoločnosť, avšak peniaze boli len účtovne a boli prenechané obžalovanému ako ďalšia záloha. Skutočnosti ohľadne DPH uvádzané obžalovaným, že táto suma nebola odčítaná zo škody sa nezakladajú na pravde, ide o účelové zahmlievanie zo strany obžalovaného. Aj po zohľadnení transakcie týkajúcej sa obchodnej spoločnosti Vericom je potrebné uviesť, že celková výška škody zostáva nezmenená a podľa dokladov a skutočností uvádzaných svedkom P. A. táto je vo výške 32.992,38 €. Pokiaľ ide o svedka Z., tento vôbec nepotvrdil skutočnosti uvádzané obžalovaným. Podstatou celého tohto prípadu vidíme to, že obžalovaný od nás vylákal množstvo finančných prostriedkov, pokiaľ išlo o obchodovanie klamal nás, drevná hmotnosť nikdy nebola dodaná, fyzicky nám žiadne drevo a ani drevnú hmotu nedodal, nikdy sme nezabezpečovali ani fyzické prevzatie dreva a nikdy sme nezabezpečovali dopravu. Pokiaľ poukazuje obžalovaný, že svedkovia mali potvrdiť, že drevo bolo dodané, boli robené dodávky, aj podľa časového postupu dohodnutá transakcia prebiehala so všetkými náležitosťami, je potrebné uviesť, že toto tvrdenie obžalovaného sa nezakladá na pravde. Keby bolo skutočne pravdivé tvrdenie obžalovaného, že dodal drevo Z., existovali by o tom dodacie listy, ktoré by boli Z. podpísané, pritom obžalovaný tvrdil, že Z. dával dodacie listy podpisovať. Takéto tvrdenia obžalovaného možno považovať len za účelovú obranu s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti a preniesť túto zodpovednosť na niekoho iného. Nemôže uniknúť pozornosti, že jediný dodací list, ktorý mal byť podpísaný Z., podľa znalca nie je ním podpísaný a uvedenú skutočnosť, že podpis nie je Nejma potvrdil aj samotný Z.. V prípade poukazu obžalovaného na to, že sme platili za dodávky dreva, a že si nevie predstaviť konateľa spoločnosti, alebo hociktorého iného človeka, ktorý by vyplácal nemalé finančné čiastky, že by nebol realizovaný predaj, je potrebné uviesť, že správanie obžalovaného, ako vyplynulo neskôr, bolo od začiatku cielené a smerujúce k získaniu prospechu pre neho, nešlo u neho o poctivé obchodovanie, ako býva medzi obchodnými partnermi zvyklosťou. Ďalej pokiaľ uvádza obžalovaný, je sa javí ako nelogické odovzdanie finančných prostriedkov opakovanie niekoľkokrát, čiže nie jednorazovo, je potrebné zdôrazniť, že práve tento postup obžalovaného, akým sa snažil opakovane niekoľko krát od nás vylákať peňažné prostriedky svedčí o vopred pripravenom podvodnom konaní obžalovaného s cieľom od nás vylákať finančné prostriedky pod zámienkou dodania drevej hmoty. Rovnako nepravdivé je tvrdenie obžalovaného, že žalovaný záväzkový vzťah bol medzi Z. a nami. K vyjadreniu obžalovaného, že sme si neuplatnili náhradu v občianskom súdnom konaní, a že sme zneužili trestnoprávny inštitút, pretože zrejme sme nestihli pohľadávku uplatniť v zákonom stanovenej lehote, je potrebné uviesť, že sme využili zákonné prostriedky ochrany našich práv a oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu bolo podané práve z dôvodu, že k spáchaniu trestného činu došlo a nie z dôvodu, aby sme takýto inštitút zneužili. Máme za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Rozsudok prvostupňového súdu je vecne správny a je vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu. Pokiaľ obžalovaný namietal, že konanie, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo sa vyznačuje podstatnými chybami, je potrebné zdôrazniť, že doposiaľ tieto údajné vady zo strany obžalovaného neboli namietané a dokonca jeho odvolanie nesmerovalo ani proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, pričom ani z odôvodnenia odvolania nevyplýva, aké podstatné vady by konanie malo mať. Obžalovaný navrhuje odvolaciemu súdu, aby zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 1T/149/2011-512 zo da 27.01.2016 a vec vrátil na prvostupňový súd za účelom vypočutia svedkov, resp. aby ho súd oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku. S takýmto postupom nesúhlasíme. S poukazom na vyššie uvedené je preukázané, že skutočnosti uvádzané

obžalovaným sú nedôvodné a jeho argumentácia je len účelovou obranou. Navrhujeme, aby Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 27.01.2016 sp.zn. 1T/149/2011-512, ako vecne správne potvrdil a odvolanie obžalovaného zamietol“.

Na podklade podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie obžalovaného V. X. nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

K výroku o vine

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami. Aj podľa názoru krajského súdu odsudzujúci výrok prvostupňového súdu je správny, zákonný a má dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, krajský súd nemá žiadne pochybnosti, že súdené skutky sa stali a že ich spáchal obžalovaný V. X.. V tomto smere okresný súd veľmi výstižne a presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, na základe akých dôkazov a zistení z nich vyplývajúcich dospel k záveru o vine obžalovaného. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného trestného činu zistenia, ktoré sú správne. Dôvody napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých predsedníčka senátu okresného súdu založila svoje odsudzujúce rozhodnutie.

Krajský súd ďalej poznamenáva, že pokiaľ sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení, získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Krajský súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovaného.

Odvolačný súd sa stotožnil s vyhodnotením dôkaznej situácie tak, ako to urobil okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel protiprávnosť svojho konania. Ku skutku v bode 1/ obžaloby (4/ napadnutého rozsudku) obžalovaný však potvrdil, že spoločnosť Pro BioSpace, s.r.o. mu postupne odovzdala finančné prostriedky vo výške 993.928,50,-Sk. Táto suma bola použitá na nákup drevnej hmoty a na ťažbu. Drevo odovzdal P. Z.. Z vykonaného dokazovania vyplynul bezpečný záver, že obžalovanému sa u poškodeného podarilo vytvoriť klamný dojem o jeho širokých podnikateľských aktivitách v oblasti ťažby dreva, o jeho serióznosti ako podnikateľa, čo nelegálne využil. Od poškodeného práve na základe takej umelo vytvorenej povesti vylákal rôzne sumy peňazí, že následne zabezpečí pre ich firmu drevo, dopravu aj konečného odberateľa (Ing. P. Z.). Uvedenie poškodeného do omylu malo určitý základ aj v tom, že 1.11.2007 obžalovaný s poškodeným uzavrel dohodu o hmotnej zodpovednosti za zverené finančné prostriedky slúžiace na obchodovanie s drevnou hmotou, ktorá mala poškodeného utvrdiť v presvedčení, že z jeho strany ide o seriózne obchodné či podnikateľské vzťahy. Keď obžalovaný od poškodeného vylákal zálohy, už sa o obchod s drevom nestaral, drevnú hmotu nedodal ani poškodenému, ani Ing. P. Z., ktorého označil za konečného odberateľa. Vinu obžalovaného mal krajský súd, rovnako ako okresný súd, preukázanú predovšetkým na základe výpovedí svedkov P. A., V. A., Ing. P. Z. v spojení s listinnými dôkazmi a odborným vyjadrením z odboru písomoznalectvo.

Rovnaké úvahy treba aplikovať vo vzťahu k súdenému skutku v bode 2/ obžaloby (skutok 5/ napadnutého rozsudku). Obžalovanému sa podarilo aj u poškodeného Slavomíra Pačesu vytvoriť klamný dojem o jeho širokých podnikateľských aktivitách v oblasti ťažby dreva, o jeho serióznosti ako podnikateľa, čo nelegálne využil. Poškodený doslova uviedol: „s odstupom času hodnotím príchod obžalovaného s p. Vajdom vtedy na mercedese tak, že obžalovaný ma chcel ohúriť s tým, že cieľom bolo zrealizovanie obchodu, ale išlo o premyslený podvod.“ Obžalovaný u poškodeného vyvolal klamný dojem, že spolupráca bude prebiehať s firmou JAVA INVEST, s.r.o. V uvedených súvislostiach poškodený uviedol, že s obžalovaným ako fyzickou osobou by žiadnu objednávku neuzatvoril, ani žiadny obchod, ak by mu obžalovaný túto skutočnosť vopred uviedol. Obžalovaného jednoznačne a bezpečne usvedčuje poškodený Slavomír Pačesa, svedok Ján Vajda, konateľ spoločnosti JAVA INVEST, s.r.o., svedkovia H. J., F. U., X. O. v spojení s listinnými dôkazmi (faktúrou č. 290100014, doklady o pôvode dreva). Z vyššie uvedených dôkazov možno bez rozumných pochybností vyvodiť záver, že obžalovaný už v čase uzatvárania objednávky s poškodeným vedel, že drevnú hmotu odobratú od poškodeného - spoločnosť DUVOPA s.r.o. nesprostredkoval pre spoločnosť JAVA INVEST s.r.o., ale obžalovaný obchod realizoval pre seba s cieľom vlastného obohatenia.

Je pochopiteľné, že obžalovaný popiera spáchanie súdeného skutku. Využíva tak svoje zákonné právo hoci aj beztrestne klamať. Výpoveď obžalovaného musí súd vždy posudzovať s rešpektom a s ohľadom aj na to, že môže uvádzať nepravdu a tú prezentovať ako jedinou pravdu - svoju. Preto je vždy v prioritnom záujme obžalovaného predložiť súdu svoje alibi, a tak dodať svojim vyjadreniam „punc úplnej pravdivosti“. Obžalovaný tvrdil, že bol v čase činu na mieste činu, len inak interpretuje to, čo sa tam malo stať, resp. nestáť. Nepredložil súdu žiadne alibi, ktoré by celkom nepochybne mohlo výrazne spochybniť výpovede vyššie menovaných svedkov poškodených.

Právna kvalifikácia súdeného skutku v bodoch 1/ až 4/ napadnutého rozsudku ako pokračovacieho zločinu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a v bode 5/ napadnutého rozsudku ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

Pre posúdenie skutku ako trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zák. sa po subjektívnej stránke vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel konal už od začiatku s úmyslom iného poškodiť a

seba lebo iného na škodu cudzieho majetku obohatiť, pričom z tejto pohnútky uvedie niekoho do omylu alebo niečí omyl využije.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel. Bude stačiť aj úmysel eventúálny (§ 15 písm. b/ Tr. zák.). Zavinenie ako podstatná zložka subjektívnej stránky trestného činu je vybudovaná na zložke vedomostnej (intelektuálnej) a zložke vôľovej. Vôľovou zložkou sa rozumie predovšetkým chcenie, ale aj uzrozumenie. Zavinenie je vnútorný, psychický vzťah páchatel'a k podstatným zložkám trestného činu a vzťahuje sa na porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, spôsobom uvedeným v tomto zákone. Vzťahuje sa na priebeh páchatel'ovho činu, ktorý sa prejavil v objektívnej realite a ktorý zodpovedá znakom skutkovej podstaty trestného činu. Zavinenie sa vzťahuje na podstatné skutočnosti, ktoré tvoria páchatel'ov skutok, čin. K subjektívnej stránke patrí ako fakultatívny znak nepochybne aj motív konania páchatel'a, ktorý predstavuje vnútorný podnet vedúci páchatel'a k rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, zistil u obžalovaného V. X. zavinenie podľa § 15 písm. a) Tr. zák., t.j. spáchanie pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v priamom úmysle.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti aj krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním v bode 1/ rozsudku naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. Išlo pritom o pokračovací trestný čin, nakoľko prvé obvinenie bolo obžalovanému oznámené 19.3.2009 (vec Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T/113/2014) a jednotlivé štyri čiastkové útoky naplňajú skutkovú podstatu toho istého trestného činu - podvodu, spája ich objektívna súvislosť v čase, spôsob spáchania, predmet útoku aj subjektívna súvislosť, ktorou je jednotiaci zámer obžalovaného spáchať trestný čin (neustále sa obohacovať rovnakým spôsobom konania na úkor poškodených). V bode 2/ rozsudku (skutok spáchaný, resp. dokonaný dňa 21.7.2009) obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty samostatného prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že skutky obžalovaného sú trestnými činmi a za právne irelevantné je potrebné označiť jeho odvolacie námietky o obchodnoprávnom (občianskoprávnom) charaktere jeho vzťahov s poškodenými. Obžalovaný už pri vylákaní peňazí od poškodeného Pro Biospace s.r.o., a pri odobratí drevnej hmoty od poškodeného DUVOPA s.r.o, poznajúc svoj reálny majetkový a iný stav s absolútnou určitosťou musel mať vedomosť o vlastnej neschopnosti splniť zmluvné záväzky, resp. peniaze vrátiť. O tomto svedčí rozsah jeho skutkov, počet poškodených, ich časová a obsahová nadväznosť a prepojenosť, ako aj ním používaný modus operandi.

Okresný súd nepochybil ani v tom, keď odmietol vykonať obhajobou navrhované dôkazy - výsluchy svedkov X. O. a P. B., nakoľko i podľa názoru krajského súdu by vykonanie takých dôkazov bolo pre súd nadbytočným a doplnenie dokazovania v naznačenom smere by nemalo vplyv na zmenu rozhodnutia o vine obžalovaného. Z rovnakých dôvodov krajský súd odmietol na verejnom zasadnutí vykonať dôkazy navrhované obžalovaným v rámci odvolacieho konania, a to vyžiadanie dokladov z príslušného daňového úradu ohľadne uplatnenia DPH u obchodnej spoločnosti Pro Biospace s.r.o. a Vericom s.r.o. Naviac treba uviesť, že v každej konkrétnej veci musí súd sám rozhodnúť o tom, akými dôkaznými prostriedkami bude objasňovať určitú okolnosť, ktorá je dôležitá pre náležité zistenie skutkového stavu veci a pre správne rozhodnutie o vine či nevine obžalovaného. Vyplýva to z ústavného princípu nezávislosti sudcov pri výkone ich funkcie a z ich viazanosti len právnym poriadkom SR.

Krajský súd v tejto časti uzatvára, že vzhľadom na vykonané dokazovanie a okolnosti, ktoré vyšli najavo na hlavnom pojednávaní, priebeh skutkového deja, ustálil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Odvolací súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Odvolací súd zdôrazňuje, že odvolateľ primárne namieta v podrobnom odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy

záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný odvolanie založil aj na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

K výroku o treste

Krajský súd preskúmal aj výrok o treste a stotožnil sa so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o druh aj výmeru trestu, ktorý za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanému.

Po splnení prieskumnej povinnosti a po dôslednom preskúmaní pripojených súdnych spisov (Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 2T/113/2014, Okresného súdu Humenné, sp.zn. 2T/15/2010, Okresného súdu Košice II, sp.zn. 5T/95/2011, Okresného súdu Humenné, sp.zn. 1T/139/2010, Okresného súdu Michalovce, sp.zn. 1T/90/2013), aj odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, s prihliadnutím na zásady pre ukládanie úhrnného a spoločného trestu zistil, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie úhrnného trestu odňatia slobody uvedené v § 41 ods. 1 Tr. zák. za súčasného uloženia spoločného trestu odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. uloženie spoločného trestu prichádza do úvahy v prípade, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, ak za iný čiastkový skutok bol už súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť. V takom prípade súd v rozsudku zruší skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch, ktoré s ním boli spáchané v jednočinnom súbehu, zruší tiež celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v tomto výroku o vine svoj podklad. Pri novom rozhodovaní je súd v takomto prípade viazaný skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku a následne znovu rozhodne o vine za pokračovací trestný čin, vrátane nového čiastkového skutku a takisto rozhodne o spoločnom treste za pokračovací trestný čin. Tento trest nesmie byť miernejší, než trest uložený skorším rozsudkom.

Po zhodnotení najmä časových a miestnych súvislostí, za ktorých obžalovaný jednotlivé čiastkové útoky páchal a okamihu oznámenia vznesenia obvinenia, krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba v teraz súdenej veci sp. zn. 1T/149/2011 (skutok z obdobia od 21.8.2007 do 6.2.2008)

je čiastkovým útokom skutkového deja, pre ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T/113/2014 zo 14.4.2015. Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T/113/2014 vyplýva, že obžalovaný bol v tejto veci uznaný vinným a právoplatne odsúdený za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., spáchaný tromi čiastkovými útokmi (čiastkový útok z 28.3.2007, čiastkový útok z presne nezisteného dňa mesiaca marec 2007, čiastkový útok z presne nezisteného dňa mesiaca apríl 2007).

Vo vzťahu ku súdeným skutkom, resp. čiastkovým útokom napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že určujúcim kritériom pokračovania v trestnom čine je, že jednotlivé čiastkové útoky, z ktorých každý naplňuje znaky toho istého trestného činu, sú po subjektívnej stránke spojené jedným a tým istým zámerom páchatel'a v tom zmysle, že už od počiatku aspoň v hrubých rysoch zamýšľa aj ďalšie útoky a že po objektívnej stránke sa jednotlivé útoky javia ako postupné realizovanie tohto jedného zámeru. Pokračovanie v trestnom čine vyžaduje aj blízku súvislosť v čase a predmete útoku. Ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa takéto konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok (§ 122 ods. 13 prvá veta Tr. zák.).

Preto je nepochybné, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie spoločného trestu v zmysle ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák.

Správny je názor okresného súdu, že obžalovanému má byť uložený trest odňatia slobody s použitím tzv. asperačnej zásady (zostrenia trestu) podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal viac úmyselných trestných činov viacerými skutkami, z ktorých je jeden zločin a jeden prečin. Správne sa okresný súd vysporiadal s novou právnou skutočnosťou, ktorá nastala po uverejnení nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky, č.k. PL. ÚS 106/2011-85 z 28.11.2012 v Zbierke zákonov, čiastka 104, uverejnenej 21.12.2012.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., v znení účinnom od 21.12.2012, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že v prípade obžalovaného neexistuje ani jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák. Existuje u neho jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (obžalovaný spáchal viac trestných činov).

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 7 Tr. zák., ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprímerane prísne.

Kumulácia aplikácie ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. alebo 42 Tr. zák. je vylúčená, ale len vtedy, ak by to bolo pre páchatel'a neprímerane prísne.

So zreteľom na osobu páchatel'a, okolnosti prípadu aj výšku škody spôsobenej trestnou činnosťou obžalovaného, ktorá predstavuje čiastku cca 131.970,03,-Eur, aj krajský súd dospel k záveru, že je potrebné použiť obidve ustanovenia o zvýšení nielen dolnej, ale aj hornej hranice trestnej sadzby, v dôsledku čoho upravená trestná sadzba predstavovala rozpätie od 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace.

Krajský súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorú uložil obžalovanému za celý súhrn zbierajúcej sa trestnej činnosti, t.j. spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ktorý aj odvolací súd považuje za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a najmä generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru krajského súdu aj v plnej

miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát súdne potrestaný. Obžalovaný sústavne pácha trestnú činnosť, a to aj napriek dorodeniam vo forme ukladania podmienených trestov. Možno uzavrieť, že v osobe obžalovaného ide o nenapraviteľného páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, najmä majetkového charakteru, a preto u neho možno hovoriť aj o „špeciálnej recidíve“. Bohatá kriminálna minulosť obžalovaného a z nej vyplývajúci evidentný sklon obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti charakterizuje jeho osobu ako obtiažne prevychovatel'ného páchatel'a, u ktorého doposiaľ ukladané tresty ani v jednom prípade nespĺnili svoj prevýchovný účel z hľadiska individuálnej prevencie trestu. Význam kriminálnej anamnézy obžalovaného neznižuje ani fakt, že pri niektorých odsúdeniach nastala tzv. fikcia neodsúdenia, keďže táto fikcia neneguje skutočnosť, že obžalovaný tieto trestné činy spáchal, čo je dôležitou okolnosťou pri hodnotení osoby obžalovaného. Pri rozhodovaní o treste nemožno opomenúť ani závažnosť trestnej činnosti, za ktorú je obžalovanému v tomto konaní ukladaný trest a výška škody spôsobená trestnou činnosťou. Rovnako tento výsledok nemôže meniť ani skutočnosť, že od spáchania trestného činu podvodu obžalovaným uplynul už dlhší čas. Odvolaciemu súdu je dostatočne známa právna úprava ako i judikatúra súdov, ktorá sa venuje riešeniu vzťahu medzi dĺžkou trestného konania a dôsledkami prípadného porušenia práva strany konania priznaného čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Treba tiež pripomenúť, že obžalovaný počas celej doby trestného stíhania sa nesnažil napraviť jeho škodlivý následok vo forme náhrady škody.

Okresný súd obžalovaného v súlade so stavom veci a zákonom na výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionalným páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

K výroku o náhrade škody

Okresný súd v súlade so stavom veci a zákonom v intenciách § 287 ods. 1 Tr. por. a § 288 ods. 1 Tr. por. správne rozhodol o nárokoch poškodených na náhradu škody zaviazaním obžalovaného, aby im zaplatil peňažné čiastky personálne i sumárne špecifikované v napadnutom rozsudku, resp. niektorých so zvyškom ich nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Odvolací súd v tomto smere nezistil dôvod na zmenu napadnutého rozsudku.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.